

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת תרומה תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת תרומה תשפ"ה – השראת השכינה כדי שלא נישאר בחושך

ואז משה רבינו נכנס ושומע את הדיבור. זה היה במשכן. בזמן הבית הכהן הגדול נכנס ביום הכיפורים. אז הנוכחות הגלויה, אבל הסמויה כי אסור להסתכל בשכינה, היא סימן של השראת השכינה בקודש הקדשים.

אנחנו רואים בפרשה כמה פרטי פרטים ה' נתן למשה בענין המשכן וכליו. קודם כל, זה מעניין איך הנביא זוכר את כל מה שה' יתברך אומר לו בנבואה. דיבר על זה הרמח"ל הקדוש, זה נחרט בנפש של הנביא, תלוי גם בדרגה של הנביא. משה רבינו גדול הנביאים, ה' יתברך דיבר איתו כמו שמדברים להבדיל עם בן אדם. אבל הוא בכל זאת צריך גם לזכור, גם את כל המלים וגם את כל התוכן. ויש גם ענין של מראה שה' מראה לו למשה רבינו כדי להראות לו בעיניים, בעיניים הרוחניות הוא רואה את המשכן, רואה את המנורה, דברים שהוא מתקשה בהם. ככה הנביאים, גם רואים דברים גם שומעים דברים, וגם יש להם את הפירוש על הדברים, כי אפשר לראות או לשמוע ולטעות בפירוש, כמו שטעה יונה הנביא.

אלה דברים עמוקים. זו תורה שלמה, רחבה מני ים, שהנביאים מלמדים את תלמידיהם. ואם אין נביאים, מי ילמד את הנביאים? – משמים ילמדו. כשיגיע הזמן בעזרת ה' בקרוב, כשתשרה הנבואה על הנביאים, מי שראוי וזה תפקידו – יקבל את הנבואה וידריכו אותו משמים, כמו שה' יתברך מצוה על משה רבינו את כל הציוויים. והציוויים הם בדיבור. גם בדיבור, יש דיבור שהוא דיבור של מחשבה, ויש דיבור עם קול. הם לא אותו דבר. כל דבר הוא לפי הצורך ומאיזו מדרגה זה בא. יש כל מיני מדרגות, כן? בהתגלות של ה' יתברך לנביאים או ברוח הקודש יש מדרגות. וכל נביא יש לו

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת תרומה תשפ"ה. ובשם ה' נעשה ונצליח. ונשתדל להבין את הפרשה לאור 'דרך עץ החיים'.

בשביל מה צריך משכן? "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". מה הענין הזה של השראת השכינה? – אומר בעל התניא הקדוש שזו מטרת הבריא, 'נְתָאָהּ הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים', להשרות את שכינתו. מה זה להשרות את שכינתו? מה זו השכינה? זה קצה התגלותו של ה' יתברך. ה' יתברך אין לו גבול, אין לנו בו תפיסה והשגה כלל. אז הוא צריך בכל אופן, אם הוא רוצה שנרגיש בו, שנכיר בו, מתי שהוא הוא צריך להתגלות. והוא לא יכול להתגלות בדרגותיו האקסופיות, כי מי ישיג אותו? אז צריך את הענין של השכינה, שהיא קצה התגלותו, וזה קורה בקודש הקדשים בהר הבית כשעם ישראל שומרים את התורה והמצוות ועושים תשובה ומתנהגים יפה. פשוט מאד.

ואם עושים חטאים רחמנא לצלן, השכינה הולכת ומסתלקת עד שעולה לרקיע השביעי, וגם חלק נעשק בקליפות לא עלינו, וחורבן הבית והגלות, וההסתת פנים, וההסתת הכפול, שבו אפילו לא יודעים שיש הסתר פנים. והשראת השכינה בזמן הגלות היא על הצדיקים והקדושים שבעם ישראל, בזמן הגאולה כמו שאמרנו היא בבית המקדש שבעזרת ה' ירד מוכן מן השמים. זה בקיצור נמרץ הענין של השראת השכינה.

השראת השכינה בצדיקים – יש באופן גלוי ויש באופן נסתר, יש באופן שלם ויש באופן חלקי, הכל על פי המצב של הצדיק ושל הדור. יש הבדל בין השראת השכינה לבין דיבור. ברור שכדי שיהיה דיבור צריך השראת השכינה. בשביל דיבור של הקדוש ברוך הוא בקודש הקדשים, צריך שתהיה שם השראת השכינה –

שפה משלו שהוא צריך להבין. כמובן, מתנבאים בשפת לשון הקודש, כן.

אז כאן יש את הציוויים של עשית המשכן. מטרת הבריאה היא שה' יתברך יתגלה בעולם על ידי השראת השכינה וימלוך בעולם, ושכולנו נקיים את תורתו כראוי, וככה נזכה בעזרת ה' לעולם הבא. מרגע שבא המשיח עד העולם הבא, זה זמן שנקרא 'ימות המשיח', והעולם מזדכך. אחר כך יש את העולם הבא, זה העולם שבו מקבלים שכר על המצוות. ויש עוד כל מיני שלבים שלומדים עליהם בפנימיות התורה. אפשר גם ללמוד על זה בסוף הספר הקדוש 'תנא דבי אליהו', שבכלל מומלץ ללמוד בו כל יום כדי להיות אנשים קדושים, בזכות אליהו הנביא זכור לטוב, אליהו הנביא הקדוש זכור לטוב.

שואלים כל מיני אנשים 'למה ה' יתברך צריך דוקא את המשכן ואת בית המקדש, ולמה בצורה הזו ובחומרים האלה ובצבעים האלה? מה כביכול אכפת לקדוש ברוך הוא איך נבנה לו בית כאן כדי להשרות את שכינתו? אז התשובה היא פשוטה מאד: מה אכפת לקדוש ברוך הוא שהוא ברא כל כך הרבה נבראים ומנהל אותם, אין סוף נבראים, דומם צומח חי מדבר, יצורים מהעולם הזה, מלאכים וכן הלאה? מה? עובדה שזה מה שהוא עושה. זה מה שה' יתברך החליט לעשות, וזה מה שהוא עושה. והוא דורש שנקיים מצוות ונסור מהעבירות – לכן הוא ברא את העולם, ולכן יש פרטים.

הפרטים הם תוצאה של הצמצום. כשיש אין סוף אז אין צמצום ואין פרטים. כשקורה מה שנקרא 'צמצום' בלשון הקבלה – מתחילים הפרטים ופרטי הפרטים, בגשמיות וברוחניות, כל הדרישות. יש הרבה דרישות לה' יתברך, הרבה ציוויים, חלקם גשמיים, חלקם נפשיים וחלקם מעשיים, גם בדיבור, כל התורה ומצוות.

אז בודאי כמו שהוא דורש ומצוה על השבת, על הסעודות, על כל דבר – הוא מצוה גם על עניני המשכן, לא רק מאילו חומרים הוא יהיה, אלא גם באילו מדות ומה יעשו שם, ומי יכנס לשם ומי יעשה שם מה שיעשה, ומה יקרה למי שיעשה ושלא יעשה לעשות, מה יקרה לו, מה העונש. הכל הכל הולך ומתגלה בתורה הקדושה.

ואם רוצים שתהיה השראת השכינה צריך לעשות הכל כמו שה' יתברך מבקש, לא רק במעשים אלא גם שיהיו אהבה ויראה יראה ואהבה, לעשות לשם שמים. כן, כמה שנהיה מתוקנים יותר – טוב יותר. ככל שעושים את המעשים בלי הלב – זה חלש יותר.

יש ויכוח אם המצוות צריכות כוונה, או לא ויוצאים ידי חובה בלי כוונה. אנחנו לא ניכנס לויכוח, אבל ברור שצריך את הלב, צריך את הכוונה, וצריך את הכל – כי

ה' רוצה את הכל, את כל האדם, מחשבה דיבור ומעשה, הכל, הכל, שנהיה קדושים ברמה הכי גבוהה. אם אפשר להיות משה רבינו, אז להיות משה רבינו, למען שמו באהבה. "יְשַׁמַּח ה' בְּמַעֲשָׁיו". הלואי וכל עם ישראל היו מתנבאים, נכון? לעתיד לבא כולנו נתנבא בעזרת ה'.

אז זה הענין של המשכן. והתנאים להשראת השכינה הם גם הציוויים הגשמיים וגם המצב הרוחני. ולכן זה מתחיל בזה שצריך להביא תרומה. כמה צריך להביא? "אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבֹ" – כאן ה' יתברך השאיר את זה פתוח – כל אחד יביא מה שהוא רוצה, לפי הלב שלו. ובאמת עם ישראל הביאו בלי סוף, הביאו עוד ועוד עם לב שלם ושמח, פלא פלאים. פלא פלאים, פלא פלאים, זו דרגה גבוהה.

אבל מה היה קורה אם חס ושלום ה' היה אומר "אשר ידבנו לבו" והיו מביאים כמה גרושים כמו שאומרים היום? מה היה קורה אז? ברור שזה היה דור המדבר, קדושי עליון, שזכו לכל מה שזכו, אבל מה היה קורה בדור שלנו? מי יודע. חכמים קראו לדור הזה 'דור ממון'. בן אדם היה עושה חשבון, או היה מביא מכל לבו? לא יודע, אני מקוה, אני מצפה, אני מאמין, שהיו מביאים, כן, כל אחד היה מביא מכל לבו כמה שהוא יכול. אבל האנשים נמצאים למטה בגשמיות, ויצר הרע נמצא אתם. יש גם אנשים שצריכים לתקן את מדת הקמצנות, שזו מדה מצערת, מכוערת, מצמצמת, דקדוקי עניות.

אנחנו אוהבים שפע, שיש שפע משמים. "וַיְהִי־קִנְיָן לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דָי". "הִרְחֵב פִּיךָ וּמִלְאָהוּ", צריך להרחיב את הפה – לשם שמים כמובן, שכן אדם יהיה לו שפע לעבודתו יתברך, שישמח, שיעשה צדקות, שיעשה מצוות, שיעשה דברים טובים.

אז כאן יש נסיון, ועם ישראל עמד בנסיון, ברוך ה' אלקי ישראל. ולכן באמת בסופו של דבר הוקם המשכן. אחרי כל המלאכות, כל הטרחה, כל התפילות וכל התשובה, בסוף הוקם המשכן ושרתה השכינה. איזה מאורע זה צריך להיות, איזה אירוע! פתאום ה' יתברך מתגלה על ידי השראת השכינה – וואו, בעזרת ה' בקרוב.

יש ענין שנקרא 'יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה'. בזמן הגלות יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה הוא רק בזמן התפילות, וגם זה תלוי באיזו דרגה. לעתיד לבא – 'יחוד דְּלֹא פְּסִיק', היחוד יהיה שלא פוסק, שאינו פוסק. 'יְשִׁישׁ עַלְיָךְ אֱלֹהֶיךָ כְּמִשְׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה', יהיה יחוד בין הקדוש ברוך הוא לכנסת ישראל, פלא פלאים. והעולם ישתנה – לא יהיה רע, לא יהיה מות, לא יהיו מחלות, לא יהיה יצר הרע.

זה כיוון שמטרת הבריאה שה' יתברך רוצה להיטיב עם נבראיו, לא להשאיר אותם בגלות, לא בחושך, לא

בעונש, לא – אבל הוא רוצה שנהיה מתוקנים, שעל ידי עבודתנו נהיה ראויים לזה שנהיה לנצח. הצדיקים יחיו לנצח. ולכן הרשעים לא יחיו לנצח, כי מה? לעשות מהרשעות נצח? לא, חס וחלילה. הרשעות צריכה להגמר. הצדיקות, הטוב, הקדושה – הם צריכים להיות לנצח, לא הרשעות. בשביל מה לברוא עולם שבו הרשעות תהיה לנצח?

אז אנחנו מציעים לכולנו, וגם לכל הרשעים – שכולם יחזרו בתשובה. ואז יהיה להם חלק לעולם הבא, כל אחד לפי החלק שהוא הכין, כמו בערב שבת, כן, "מי שטרם בערב שבת – יאכל בשבת". וזה תלוי בכמה הוא טורח, מה הוא מכין. אז מה אנחנו מכינים פה בחיים שלנו? מה אנחנו מכינים שבזכות זה, בעזרת ה', נחיה את החיים בעולם הבא? שה' יתברך ישמח, ונשמח עמו. פלא פלאים.

אני ממליץ מאד מאד לכולם לקרוא היטב את הספר הקטן שלנו 'דרך עץ החיים', שיש שם את כל היסודות של העבודה האמתית. כל מי שלא יודע, וגם מי שידע, שיכנס לשם – ויש לו פתח לזכות, לזכות ולזכות,

אני ממליץ מאד מאד לכולם לקרוא היטב את הספר הקטן שלנו 'דרך עץ החיים', שיש שם את כל היסודות של העבודה האמתית. כל מי שלא יודע, וגם מי שידע, שיכנס לשם – ויש לו פתח לזכות, לזכות ולזכות,

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך, להתקדש למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אי לנו, אי לנו, אי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינו! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינו, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – ראש חודש אדר

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

כ"ז שבט תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

על מה אנו שמחים?

– על כך שיש את הקב"ה ישתבח שמו לעד ולעולמי עולמים!

ואין כאלקינו! הוא בורא ומנהיג את העולם, אז על מה יש לנו לדאוג? הוא יגאלנו ויצילנו וידריכנו!

"אין עוד מלבדו". וגם אם קשה וכואב – הרי זה מאתו ית', וכל מה שהוא עושה – לטובה הוא עושה!

והוא יודע מה טוב. והוא ית' יודע את הסיבה לכל דבר. והוא ית' רוצה את תיקוננו הנצחי. והוא ית' אוהב אותנו אהבת עולמים, ונתן לנו את תורתו – על פיה נלך, ובמצוותיו ית' נחיה ונזכה לחיי העולם הבא.

ואנו שמחים בו שמחת עולמים! ואת קדושתו אנו חשים בעומק הלב, והוא 'דיד נפש אב הרחמן'. והוא תמיד עמנו. אנו דבקים בו בנפשנו במחשבה, דיבור ומעשה.

מי שראוי לכך – זוכה שה' ית' גם מתגלה אליו!

הוא ית' ברא עולם מופלא, לטובת תיקוננו הנצחי! נכון שלא תמיד קל, אך הוא יודע למה וכמה ואיך. ואנו כלום. אנו הבנים, והוא דואג לנו ומוליך אותנו בכל הנסיונות, ומאיר עינינו תמיד.

והוא הנותן לנו כח ושכל, ויכולות להתמודד עם החיים המורכבים וללכת בעזרתו ית' בדרך הנכונה. הוא מציל אותנו מיצר הרע, ומקרר בכל רגע את הגאולה השלמה. הוא נותן לנו לחם לאכול, בגד ללבוש, ואת כל צרכינו ממלא בהרחבה ולטובה.

הוא מכריע את דיננו לטובה – רק שנהיה טובים ונקיים בשמחה את התורה, מאהבה ומיראה, עבודה לשמחה, עבודה תמה.

אם אתה טוב, הוא מטיב עמך. אם נכשלת, הוא מוכיח אותך לטובתך. אין כאלקינו, ישתבח שמו לעד!

על כך השמחה – על שאין אנו יתומים! ועל שאין אנו שרויים בחשיכה! ועל כך שהוא מאיר לנו תמיד, "בְּעֵת אִישׁן וְאֶעֱרָה". ואם לפעמים כואב – זה ודאי לטובה! לבל נִבְעֵט ח"ו בגלל עצת יצר הרע.

אז יש לשמוח, רבותי, על כל הטובה, בגשמיות וברוחניות בכל עת ובכל שעה!

לחיים! לחיים! לחיים! חייבים הכרת הטוב!

לחיים! לחיים! לחיים! משנכנס אדר מרבין בשמחה!

לחיים! לחיים! לחיים! אנו לקראת הגאולה השלמה, ברחמים במהרה!

חודש טוב ושמח, ושבת שלום!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל עת ובכל פינה לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'. וכל טוב סלה.